и прозирният рог на полумесеца. Отпуснатите загари се спуснаха с радостен лай към господаря си, лизнаха с огнена преданост ръцете му, хвърлиха се отгоре му в неудържима буйност. Протосевастът завърши веселото сказание, което бе заразказвал още при моста срещу „Св.40 мъченици", и в което ставаше дума за вицекомес Петър Болеславич, наречен по дубровнишки Пиетро ди Болислава, за вицекомес Тодор Крушич, също тъй зван и Теодоро де Кросио, според това, кой взима предимство в управлението на страната, дали фрузите или сърбите. В историйката се преплиташе и името на прочутата красавица Анна Дукаина, сестра на царица Ирина която след приключенията си в Дубровник, най-сетне успокоила жадния си за разнообразие дух в тишината на един епиротски манастир, следвайки примера на нещастния си съпруг Радослав, който също бе подирил утеха в манастиря Студеница, под името монах Иоан.

Асен покани веселия велможа да сподели царската трапеза.

- Тази вечер имаме нещо, което много обичаш: фрушка чорба. С бяло вино, жълтици, трандафилова вода, шафран и мед.

- Фрушка чорба! Каква съблазън...

Приязд въздъхна, поклати глава и затвори за миг очи. След това се поклони и помоли да бъде освободен от тази голяма чест, понеже очаквал пристигането на някакъв знахар от Белград, който щял да донесе церове за стария му баща, закован с месеци на легло от мъчителна болест. И прибави, като сведе смирено чело, слагайки десница на гърди:

- Доволен съм само когато мога с дело или слово да бъда в полза на нашия превисок самодържец. Видях, че царство му влиза замислен и сам в „Свети четирисе" и пожелах да го почакам навън, за да се помъча по някакъв начин да разсея облаците от челото му.

Царят го потупа приятелски по рамото.

- Знам твоята преданост, Приязде... И ти благодаря.

- Това е най-голямото ми щастие... - протосевастът се по-